

21.4. ČETVRTA VAZMENA NEDJELJA Nedjelja Dobrog pastira

Sv. Mise: 8:30 Ždala, 9:45 Gotalovo, 11:00 Gola

22.4. Ponedjeljak Soter i Kajo	19:30 Gola: + Marijana Bečević
23.4. Utorak Juraj	19:30 Gola: + Ana Kičinbaći i rod.
24.4. Srijeda Vjeran	19:30 Ždala: + Andrija i Ruža Kopornić
25.4. Četvrtak Marko ev.	17:00 Gotalovo: na nakanu Blagoslov polja
26.4. Petak Kleto	19:30 Gola: + Agata i Pavao Kopričanec, Slađana Živičnjak
27.4. Subota Bl. Ozana Kotorska	18:30 Krštenje: Mia Mehkek 19:30 Gola: + Josip i Marija Brezenci, Viktorija i Anđela Vrtarić, Ivan i Marija Lazar
28.4. PETA VAZMENA NEDJELJA	8:30 ŽDALA: + Marko Bečeheli i rod., Marko, Margita i Milan Sinjeri, Petar Foruglaš 9:45 GOTALOVO: + Slava i Franjo Lovković, Ivan Ciganek 11:00 GOLA: župna

Vjeronauk: prvopričesnici – četvrtak u 13:30 sati

**Župe Sveta Tri Kralja - Gola i
Presvetog Trojstva - Ždala**

**ČETVRTA VAZMENA NEDJELJA - B
21. travanj 2024.**

Evandjelje: Iv 10,11-18

*Pastir dobri život svoj polaže
za ovce.*

Čitanje svetog Evandjelja po
Ivanu

U ono vrijeme: Reče Isus:

»Ja sam pastir dobri. Pastir dobri život svoj polaže za ovce. Najamnik – koji nije pastir i nije vlasnik ovaca – kad vidi vuka gdje dolazi, ostavlja ovce i bježi, a vuk ih grabi i razgoni: najamnik je i nije mu do ovaca. Ja sam pastir dobri i poznajem svoje i mene poznaju moje, kao što mene poznaje Otac i ja poznajem Oca i život svoj

polažem za ovce. Imam i drugih ovaca, koje nisu iz ovog ovčinjaka. I njih treba da dovedem i glas će moj čuti i bit će jedno stado, jedan pastir. Zbog toga me i ljubi Otac što polažem život svoj da ga opet uzmem. Nitko mi ga ne oduzima, nego ja ga sam od sebe polažem. Vlast imam položiti ga, vlast imam opet uzeti ga. Tu zapovijed primih od Oca svoga.«

Riječ Gospodnja.

OVCE I VUK

Vele, da je Evandjelje umjetnina, puna pjesničkog nadahnuća. Bilo to istina ili ne, sigurno je vrlo stvarno. O tome nam svjedoči i današnji odlomak, o dobrom pastiru, bezbrižnom najamniku i krvoločnom vuku. Tko je vuk? Sablažnjivač, koji kvvari nedužna srca? Farizej, koji se odijeva u ovčje runo. Krivovjerac, koji iskrivljuje Božju nauku? Sva trojica i još mnogi drugi. Ipak se čini, da se krvoločni vuk današnjeg dana krije drugdje. Nastupom novoga vijeka počela se razvijati znanost, koja je otkrila u prirodi čudesne zakonitosti. Čovjek je pred njima najprije zanijemio, zatim ih je počeo koristiti u svoju korist. Načinio je računar, razbio atom, stupio na mjesec. Ali ta ista znanost se sa svojom kćeri tehnikom sve više mijenja u vuka. Sve glasnije reži i sve nasilnije nam se trga iz ruku. Kako dugo ćemo je još krotiti? Pokazuje nam sve oštrije zube. Zakonitosti, koje vrijede za prirodu, počeli smo uvađati u međusobne odnose. Čovjeka, koji se diže nad prirodom, samostalno biće, nedodirljivu osobu mijenjamo u dio prirode,

u stvari, i vladamo njime po miloj volji. Osobu mijenjamo u predmet, toliko vrijedan, koliko je upotrebljiv. U stroj, koji je toliko koristan, koliko proizvede. Čovjek je sve više rasčovječen, gubi unutarnju vrijednost, postaje tehnička i trgovačka roba, koju do krajnosti iskoristiš, a na kraju bez srca odbaciš. Cijenjen je muškarac koji ima mišice: što ih više zna koristiti, više mu pljeskamo. Obožavana je žena koja je privlačna: koliko je nerođenih bića spremna otpremiti sa svijeta, ne zanima nas. Vuk nam uzima čovječnost, izbezumljuje nas, loče nam krv i čini od nas zvijeri. Tko će nas spasiti njegovih kandža? Ako itko, tada Onaj koji nas zove, da opet postanemo ljudi i da se vratimo ljudskom dostojanstvu. Ni u jednoj knjizi, koju posjeduje čovječanstvo, nije tako razumno obrazloženo i tako živo utemeljeno, kao u blagovijesti Sina Čovječjega. Gdje ste navjestitelji Kristovih riječi?

Franc Cerar

Sveti Marko (lat. Marcus – mlat, čekić; ratnik – posveta bogu rata Marsu) rođen je u Isusovo vrijeme, a umro u Aleksandriji, 25. travnja 68. Evanđelist, kršćanski svetac, autor Evanđelja po Marku, aleksandrijski biskup, utemeljitelj kršćanske zajednice u sjevernoj Africi, zaštitnik Venecije. U Novom zavjetu nemamo previše vijesti o sv. Marku, premda je on jedan od četvorice evanđelista.

Djetinjstvo Sveti Marko po svemu je bio Židov koji je slijedio Isusa i prihvatio kršćanstvo. Deset puta spominje se u Novom zavjetu. Vjerojatno je on, mladić, koji je išao za uhićenim Isusom, zaogrnut plahtom, a kad su ga htjeli uhvatiti, ostavlja plahtu i bježi gol. Na drugom mjestu u Svetom pismu opet stoji da sv. Petar, čudesno oslobođen okova, dolazi u kuću majke Ivana Marka. Naime, Marko je imao dva imena – Ivan i Marko. Prema nekim izvorima, Isus je blagovao svoju Posljednju večeru u kući Markove majke Marije! Marko je promatrao sve što Isus čini i kako apostolima pere noge te slavi Pashalnu žrtvu Novoga saveza. Kasnija predaja koja je slijedila novozavjetnim tekstovima mnogo je bogatija, već i stoga što se Marka smatralo osnivačem jedne od prestižnih crkava s početka kršćanstva, one u Aleksandriji. Prema tim predajama, Marko je prešao na kršćanstvo

pod utjecajem sv. Petra, kojemu od tada služi kao tumač, jer Petar nije govorio grčkim jezikom. Zajedno sa svojim rođakom Barnabom i sa sv. Pavlom putuje od Jeruzalema na svoje prvo putovanje u Antiohiju. Marko prati Barnabu oko 50. godine na njegovom putovanju na Cipar. Na daljnja putovanja ga Pavao nije htio voditi (o tome izvješćuju i novozavjetna Djela apostolska).

Za vrijeme prvog Pavlovog zatočeništva u Rimu oko 60. godine Marko, koji se pripremao za svoje putovanje u Malu Aziju, susreće Pavla i tada su se pomirili. Prema legendi, Pavao ga je nagovorio da piše Evanđelje, najprije ga šalje u Agileju, a onda u Aleksandriju da propovijeda Evanđelje. Predaja kaže da oko 65. godine odlazi u Aleksandriju i tamo osniva Crkvu. Kao biskupa Aleksandrije napadaju ga na oltaru, neprijateljski raspoloženi stanovnici vežu ga oko vrata i tako vuku dok nije umro. To je bilo 25. travnja 68. Nevrijeme je spriječilo ubojice da ga spale, njegovo je tijelo ostalo netaknuto, a kršćani ga zakapaju.

Štovanje Sv. Marka se na slikama obično prikazuje s krilatim lavom kako piše, jer on naglašava snagu uskrsnuća i savladavanja smrti. Blagdan mu je u Rimokatoličkoj Crkvi 25. travnja.

Izvor: vjeronaučni portal